

भट्टादेशः अत्यर्थे अच् । अवनतनासिके (खांदा) ।

अवम लि० अव+अमच् । १ रक्तके २ पितृगणभेदे पु० “अव-
मैस्त जर्जः काव्यैस्ते पितृभिर्भक्षितस्य मधुमतोनाराशंसस्य”
ता० ब्रा० “विविधाः पितरः अवमा जर्जः काव्याचेति
अनुसवनं नाराशंसदेवताः । हे सोम ! अवमैः रक्तकैः
एतत्संज्ञकैः पितृभिः” भा० । अपादानेऽमच् । २ पापे
४ तद्वति ५ कृतसिते च लि० । अवोभवः अवस्ताद्भवः “अवोऽ-
धसोर्लोपश्चेति” मः अन्यलोपः । ईअधसे लि० “अनल-
कानलकानमवसां पुरीम्” रघुः । “या त जक्तिरवसा या
परमा” ऋ० ६, २५, १, “उतावसस्य पुरुहूत बोधि” ऋ० ६,
२१, ५ “प्रकृतानां सावनानाञ्चान्द्राणाञ्चान्तरमवसानोच्यते
सावनदिनेभ्यश्चान्द्राहा यावद्भिरधिकास्ते दिनजयाहा”
इति च प्रसिताक्षरोक्ते ७ दिनचये न० । तदानयनप्रकारश्च
सि० शि० “शशाङ्कमासोनितसावनेन ०, २८, १० लिं शङ्कताः
लब्धदिनेस्तु चान्द्रेः । रुद्रांशकोनाब्धिरसैः ६३, ५४, ३३
जयाहाः, स्थात् सावनोऽतश्च युगेऽनुपातात्” । युगे चान्द्राणां
सावनानां च यदन्तरं तान्वयमानि । तत्र एकस्मिन् मासे
चान्द्रसावनान्तरं कुदिनात्मकं गृहीतम् । तत्र दिवसः
न्यून्यम् अष्टाविंशतिर्घटिकाः दश पानीयपलानि
०, २८, १० इदमेकस्मिन् चान्द्रमासे विंशतिथ्यात्मके
कुदिनात्मकसवसखण्डम् । यद्यनेन ०, २८, १०, लिं श-
ङ्कानि चान्द्राणि लभ्यन्ते तदा संपूर्णेनैकेनावसेन
क्रियन्तीति त्वैराधिकेन लब्धैः रुद्रांशकोनाब्धिरसैः
६३, ५४, ३३ एकः जयाहो भवति स च सावनः एवं
कल्पेऽपि अनुपातात् । “सावनान्वयमानि खुचान्द्रेभ्यः
साधितानि चेत् । सावनेभ्यस्तु चान्द्राणि तच्छेषं तद्वशा-
न्तथा” इति सि० शि० । कल्पेऽवमप्रमाणञ्च दर्शितं तत्रैव ।
“दिनजयास्तत्र सहस्रनिष्ठाः खवाणवाणाश्चहिषेषुदक्षाः”
२५०८२५५०००० । अन्तरं तरणचन्द्रचक्रजं यद्भवेत् स
विधुमाससंचयः । चन्द्रचक्रदिवसैक्यमनितं चन्द्रमासभदिनै
र्दिनजयाः” “अथ चन्द्रचक्रदिनैक्ये चन्द्रमासभदिनैक्येन
वर्जिते जयाहाः स्तुः । अत्र वासना । चन्द्रभगणा
रविभगणैरुनाञ्चान्द्रमासाः स्तुः अतो विप्रवर्थाञ्चान्द्रमासोना-
ञ्चन्द्रभगणा रविभगणा भवन्ति तैरुना भभ्रमाः सावना
दिवसा भवन्ति । चान्द्राहाः जयाहा भवन्ति” प्रसिता० ।
“तिथ्यन्तद्वयमेको दिनवारः स्मृशति यत्र तद्भवत्यमव-
दिनम्” ज्योति० त०

अवमत लि० अव+मन-क्त । १ अवज्ञाते २ तिरस्कृते च ।

अवमताङ्गुश पु० अवमतोङ्गुशस्तदाचातोद्रेन । इदानीं गजे ।
अवमति स्त्री अव+मन भावे क्तिन् । १ अवज्ञायाम् २ अनादरे
२ तिरस्कृते च । [वसा तिथिः] ज्योतिषोक्ते दिनचये ।
अवमतिथि स्त्री कर्म० । “स्युस्तिष्ठतिथयो वारे एकस्मिन्
अवमदिन न० कर्म० । “तिथ्यन्तद्वयमेको दिनवारो यत्र-
तद्भवत्यमवदिनम्” ज्योतिषोक्ते दिनचये ।

अवमन्तव्य लि० अव+मन-तव्य । १ अवज्ञेये २ अनादरणीये-
“बालोऽपि नावमन्तव्यो मनुष्य इति भूमिपः” मनुः ।
अवमन्तृ त्रि० अव+मन-तृच् स्त्रियां ङीप् । १ अवज्ञातरि-
२ तिरस्कृतरि च ।

अवमन्य पु० अवमन्नाति अव+मन्य-अच् । सुश्रुतोक्ते पालीस्ये
उपद्रवरूपे १ रोगभेदे “अतज्जुं नामलिङ्गे वक्ष्ये पात्स्यासु
पद्रवान् । उत्पाटकश्चोत्पुटकः श्यावः कण्डुयुतो
भृशम् । अवमन्यः सकण्डूको यन्त्रिको जम्बुलस्तथेति” ।
“प्रलेपनमिदं दद्यादवसिन्ध्या वमन्यके” सुश्रु० । तत्रोक्ते मृक-
दीपनिमित्ते २ व्याधिभेदे च यथा “लिङ्गद्विगमिच्छतामक्रम
प्रवृत्तानां मृकदीपनिमित्ता दश चाष्टौ च व्याधयो जायन्ते
तद्यथा सर्पिका अष्टोलिका यथितं कुम्भीका अलजी
मृदितं सम्पुटपिडका अवमन्य” इत्युपक्रम्य । “दीर्घा वङ्गश्च
पिडका दीर्घान्ते मध्यतस्तु याः । सोऽवमन्यः कफाहृगभ्यां
वेदनारोमहर्षकत्” तत्रैव लक्षितः । “अवमन्ये गते
पाकं भिक्षे तैलं विधीयते” सुश्रु० । ३ अवमन्यनकारके लि०
अवमर्ह पु० अव+मर्ह-वञ् । ऽपीडने । “सच त्वमासाद्य
रणावमर्हम्” रामा० २ राज्याङ्गभेदे “अवमर्हः प्रतीपात
स्तथा चैव बलीयसा” इति भा० शा० राजधर्मे ।
अवमर्ष पु० अव+मर्ष-वञ् । १ आलोचनायाम्, “सुखं प्रति-
सुखं गर्भोऽवमर्ष उपसंहृतिः । इति पञ्चास्र भेदाः स्तुः”
इत्युपक्रम्य “यत्र सुखफलोपाय उद्भिन्नो गर्भतोऽधिकः ।
शापाद्यैः सान्तरायश्च सोऽवमर्ष” इति स्मृतः सा० द०
लक्षिते २ नाटकस्य सन्ध्यभेदे च । विमर्ष इति पाठान्तरम् ।
अवमान पु० अव+मन-भावे वञ् । १ अवज्ञायाम् २ अनादरे च
“अमृतस्येव चाकाङ्क्षेदवमानस्य सर्वदा” मनुः ।

अवमानना स्त्री अव+चुरा०-मन-युच् । अपमानकरणे “तत्त्व-
ज्ञानापदीर्षादेर्निर्वेदः स्वावमानना” सा० द० । भावे ल्युट् ।
अवमाननं तत्रैव न० निर्वेदः स्वावमाननम्” हेमच० ।
अवमानित लि० अव+चुरा० मन-क्त । १ कृतापमाने
२ कृतानादरे च विप्रलब्धा तु सा ज्ञेया नितान्तमवमा-
नित” सा० द० ।